

Trump forlader den vestlige synkende skude (G7) og går med i det asiatiske paradigme med topmødet med Nordkoreas Kim Jong -Un. Politisk Orientering, 14. juni 2018.

»Velkommen til disse uhyre dramatiske tider i dag 2 efter, at der var et topmøde mellem Donald Trump og Kim Jong-un, den store leder fra Folkerepublikken Korea, i Singapore, og som helt klart markerer et skifte, hvor den kamp, vi har været i gang med fra Schiller Instituttets side i nu efterhånden en hel del årtier, siden vi blev grundlagt i 1984, og som er fortsættelsen af en kamp, der fandt sted i årtier inden med LaRouche-bevægelsen; jamen, så repræsenterer det topmøde, der fandt sted i Singapore, et afgørende brudpunkt, hvor vi er i gang med at se den amerikanske præsident meget symbolsk forlade det gamle paradigme – man kan også sige G7-geometrien helt konkret – med G7-topmødet, og i stedet vende sig mod Asien og lade USA, i hans egenskab af USA's præsident, markere, at USA nu er i gang med at melde sig ind i det Nye Paradigme under asiatisk ledelse. Og det er stort – vi er i gang med at besejre Det britiske Imperium; vi er i gang med at etablere nogle helt nye principper for, hvordan menneskeheden skal ordne sine forhold i de næste mange årtusinder. Arbejdet er ikke gjort færdigt; der vil være mange, der sparker bagud og forsøger at forhindre, at det her sker. Men den proces, der

er i gang i verden, den her 'ånden fra Silkevejen', er i gang med at overtage planeten Jorden, og dem, der har fuldt med her i lidt længere tid end bare de sidste par år, vil vide, at denne ånd fra Silkevejen i allerhøjeste grad udspringer af det arbejde, vi i Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen har lavet igennem de sidste mange årtier. At, når man snakker med folk i Kina, der har været med, vil jo huske på, at jo, det er rigtigt, at Xi Jinping satte Bælte & Vej Initiativet i gang – One Belt, One Road osv., OBOR; det har lidt forskellige navne – i 2013 i Kasakhstan; men forhistorien er altså det intensive arbejde, som bl.a. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, lavede i Kina allerede i årtiet inden ved at forsøge at engagere og mobilisere og 'entusiasmere' Kina og resten af verden for en Ny Silkevej ... «

**Næste Politisk
Orienteringsmøde med Tom
Gillesberg:
Torsdag, 14. juni kl 19, på
vores kontor**

Skt. Knuds Vej 11. kld. t.v., 1903 Frederiksberg.

Vær med i mødet, eller deltag i diskussionen via Skype /
telefon: 53 51 00 57.

Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden

Jason Ross: *»Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske*

aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.»

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2:

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg

starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg, 31. maj, 2018. Del I & II

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer,

hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer!
...«

Video, del I og II:

Næste Politiske Orienteringsmøde v/ Tom Gillesberg: tors. 31. maj kl. 19

- På vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v. – 1903 Frederiksberg.
 - Kom og vær med, eller deltag via Skype/telefon: ring 53 57 00 51.
-

**POLITISK ORIENTERING den 17.
maj 2018:
Israels Netanyahu forsøger at
skabe krig
for at forhindre Trump i at
gå fredsvejen. 1. del. Se
også 2. del her.**

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

**Schiller Instituttet holder
Kulturaften i Dresden,
Tyskland.
Med Helga Zepp-LaRouche**

**Næste Møde med Politisk
Orientering
v/ Tom Gillesberg: torsdag,
17. maj kl. 19
på vores kontor eller via
Skype / telefon**

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg

eller via Skype / telefon: ring 53 57 00 51

Mød op og vær med i diskussionen.

**Nord- og Sydkorea, Kina og
Indien,
finder sammen om fred og
udvikling
i stedet for krig.**

Politisk Orientering 3. maj, 2018

Tom Gillesberg: »God aften og velkommen til disse dramatiske tider, hvor vi faktisk står med muligheden – og når jeg siger 'vi', så mener jeg menneskeheden, størstedelen af menneskeheden – med muligheden for at befri menneskeheden fra den største svøbe og trussel, som har eksisteret mod menneskeheden i lang tid, og det er geopolitik; det er Det britiske Imperium; det er, at man har kunnet sidde med centrum i finanscentrene i London og vedhænet, der befinder sig på Wall Street, og rundt omkring i verden har man haft denne her kræftsvulst med en masse metastaser rundt omkring, som simpelt hen har kunnet få lov til at tage kontrollen over, hvad der foregik her på kloden og i den senere tid har bragt menneskeheden meget tæt på en konfrontation mellem atommagter, som, hvis den bliver realiseret, sandsynligvis betyder menneskehedens endeligt.

Chancen for, at vi kommer ud af det her; chancen for, at Det britiske Imperium bliver lagt i graven, er større end nogensinde før; men den krig er ikke vundet endnu. Det er det, man ligesom skal forstå, når vi ser disse vedvarende kampagner i medierne ... baseret på løgne. Først så vi Russiagate: Rusland har grebet ind i det amerikanske valg, har manipuleret tingene. Og igen, der har været så mange historier om det, og kigger man på substansen, kigger man på beviserne, så er de eneste beviser, vi har for noget, nemlig disse såkaldte ting, som kom fra DNC, den Demokratiske Nationalkomites server, som blev præsenteret på WikiLeaks, så var det ikke et hack, det var et læk; det var nogen i DNC, der havde adgang til DNC's server, som lakkede det til WikiLeaks. På trods af det, så har vi hørt historien til uendelighed om, at Rusland har grebet ind i det amerikanske valg, og det brugte man jo så som basis for at sige, ved hvert eneste valg, vi har haft siden,

'Rusland forsøger at gribe ind i valget', på trods af, at vi NUL beviser har set på noget tidspunkt, for disse påstande ...«

https://soundcloud.com/si_dk/nord-og-syd-korea-kina-og-indien-finder-sammen-om-fred-og-udvikling-i-stedet-for-krig

**Meddelelse: Politisk
Orientering v/ formand Tom
Gillesberg, torsdag, 3. maj
kl. 19**

På vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v. 1903
Frederiksberg.

Mød op og deltag i diskussionen, eller vær med over Skype /
telefon: 53 57 00 51

**Briternes løgnagtige
manipulation afsløret.
Vil Trump rive USA ud af**

briternes klør igen?

Politisk Orientering 19.

april, 2018

»Vi lever i en fantastisk tid, hvor der sker tektoniske forandringer i verden. Og én ting er, denne fantastiske udvikling, vi har set, hvor vi har, en 'stormagt' er en underdrivelse; vi har et Kina, som er på vej til at blive den største, økonomiske faktor i verden, som har en femtedel af jordens befolkning, som bevæger sig i ekspresfart i en retning, hvor de vil udvikle sig, hvor de vil være og på alle områder vil sørge for at komme ikke bare resten af verden i kap, det er de i gang med; men de vil også sørge for at komme videre og blive den ledende, intellektuelle, videnskabelige magt i verden, koblet til, at de allerede er blevet den ledende produktionskapacitet i verden. Og det fantastiske er selvfølgelig, at Kina i den proces har taget Schiller Instituttets program til sig; at det, som vi som organisation har kæmpet for, allerede inden Schiller Instituttets grundlæggelse i 1982 i form af LaRouche-bevægelsen, men også som Schiller Instituttet fra 1982, nemlig, en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, hvor alle nationer, alle folkeslag, alle mennesker får ret til udvikling og får mulighed for udvikling. Jamen, det er nøjagtig det program, som Xi Jinping satte i gang i form af Bælte & Vej Initiativet fra Kinas side; det er, hvad det drejer sig om, det er så at sige ikke, som man render rundt og snakker om i de vestlige forskellige seminarer og kredse, at det her er geopolitik fra Kinas side; at de bare vil forsøge at dominere og overtage USA's rolle. Nej, det Kina har gang i, det er eksplicit det, som vi hele tiden har ment, vores del af verden skulle have gang i; det er at erstatte den gamle geopolitik med en ny form for politik, hvor det ikke går ud på at få indflydelse for sig selv, på bekostning af de andre; men hvor det drejer sig om at

samarbejde nationerne imellem, til alles fælles fordel ... «

Mellem del I og II mangler der omkring 1 minuts optagelse.

**OBS! Sendes Live via
Facebook:
Formand Tom Gillesberg:
Det er briterne, ikke
russerne!
Torsdag, 19. april kl. 19:15**

På vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903
Frederiksberg.

Mød op, og deltag i diskussionen – eller vær med over Skype /
telefon: 53 57 00 51

Følg Live på Facebook

Lyndon LaRouche: Martin Luther Kings liv og mission

... den store leder, som Martin, stiger til et højere niveau. De tænker på deres liv, som evangeliet fremlægger det, som en talent (mønt); livet er en talent, man har fået givet. Man fødes, og man dør. Det er ens talent; hvad man har i denne tidsperiode. Spørgsmålet er, man vil under alle omstændigheder give den ud; hvordan vil man give den ud? Hvad vil man bruge den til at sikre, i al evighed? Hvad vil man gøre, som en mission, som vil gøre én fortjent til den plads, man ønsker at have i evigheden?

Martin havde en klar fornemmelse af dette. Denne 'bjergtopstale' for mig, slog mig ligesom en klar forståelse af, hvad han sagde, hvad han sagde til andre.[1]

Livet er en talent. Det er ikke, hvad man 'får ud af' livet. Det er, hvad man lægger ind i det, der tæller. Martin havde dette.

»Vi har, mener jeg, to problemer, som bør være grundlag for at reflektere over Martins liv i dag. 1) Vi har en national krise. Jeg vil ikke lægge fingrene imellem eller tale ud fra det politiske partiapparat (Demokraterne); men kendsgerningerne skal frem: Denne nationaløkonomi er ved at kollapse. Situationen, med hensyn til USA's grundlæggende økonomiske infrastruktur i dag, er relativt set værre end i 1933, hvor Roosevelt i marts måned kom ind i Det Hvide Hus. Det vil sige, hvis man undersøger infrastruktur, energi osv., livsbetingelserne for vort folk og i hele verden – lad være med at se på de store byer, hvor de går rundt med en facade og siger, alt går godt; men se på lokalsamfundene; Detroit, f.eks., har nu halvdelen af det indbyggertal, byen plejede at

have. En industriby er forsvundet. Se på Birmingham, man ser det samme rapporteret; det var aldrig rigt, men deres oplevelse af tab, tab, tab; det er situationen i USA. Og der er en ligegyldighed over for USA's problemer. Mindst 48 af de 50 stater er bankerot, håbløst bankerot; dvs., at staterne umuligt kan øge skatteindtægterne uden at sænke økonomien yderligere, for at imødekomme regeringens essentielle forpligtelser. Det er karakteristisk for mindst 48 stater, og det bliver værre. Hvis man ser på leveomkostningerne, stigningen i leveomkostningerne i forhold til det, der officielt rapporteres, se på priserne for mad hos købmanden hen over de seneste 6 måneder i USA. Se på det faktum, at den amerikanske dollar, som for ikke så længe siden kunne købe en euro for 83 cents; i dag koster det 1 dollar 26-28 cents at købe en euro. Den amerikanske dollar er ved at kollapse i værdi; det, der stiger, er den pengemængde, der associeres til hasardspil, og den mest omfangsrige form for hasardspil finder sted på Wall Street. Pengene går, for rent spekulative formål, til at drive separate hasardspilsindsatser på sidelinjen i økonomien i vejret, for at drive værdien af aktiepriserne op for visse selskaber; og så snart et eller andet selskab bliver rigt, kommer lederne af selskaberne i fængsel, ligesom i Enron; for vi er gået fra 'stålindustrien' til 'stjæleindustrien'! Det er arten af nationaløkonomien.

Vi er i vanskeligheder. Vi er i vanskeligheder på global skala. Siden januar 2002, da den nuværende præsident holdt en uheldig tale, i sin 'State of the Union'-tale. Holdningen over for USA er faldet hastigt, til det laveste niveau, jeg nogensinde har set; fra nationer i hele verden. I hele Eurasien; i de amerikanske lande, er USA nu foragtet, hvor det i det mindste var respekteret, eller endda elsket, før. Vi er i vanskeligheder. Og se på verden. Verden konfronteres med en stor krise; USA konfronteres med en stor krise, med den måde, det behandler verden på. De største befolkningskoncentrationer i verden, i Kina, f.eks., 1,3 mia. eller mere; Indien, Pakistan, Bangladesh og landene i Sydøstasien; dette er den

største befolkningskoncentration på planeten. Det er en fremvoksende del af verden; spørgsmålet er, hvad er USA's relation til disse asiatiske folkeslag, der i det store og hele repræsenterer forskellige kulturelle baggrunde i forhold til USA og Vesteuropa. Hvordan skal vi finde fred i en urolig verden; hvordan skal vi finde forsoning i en verden i vanskeligheder med lande, der har vendt sig mod os pga. Cheneys og et par andres krigspolitikker?

Vi står altså over for en situation. Lad os gå lidt tilbage til det tidspunkt, hvor Bill Clintons blev indsat som præsident. Tænk nu over noget, nogle af jer ved noget om; tænk på den sorte vælgerskares status, den lovgivende, sorte forsamling ... i 1993, da Bill Clinton kom ind i Det Hvide Hus. Gå nu igennem listen over navnene; hvor er disse mennesker, og deres erstatninger, i dag? Der har været en udvælgelse af de politiske præstationer i hele landet af de sorte vælgerkredse/folkevalgte. Det er dette problem, jeg konstant konfronteres med, og fra 1996 blev det værre, accelererede brutalt.

Så vi konfronteres altså ikke med et nyt problem i dag, men med det samme problem, principielt, som Martin med succes konfronterede, og jeg vil fremføre, at, i arven efter Martin Luther King og hans liv, er der noget, vi kan lære i dag, som bringer ham tilbage i live, som om han stod her i dag, i live. Der er noget særligt ved hans liv, hans udvikling, som vi i dag bør indfange, ikke alene med hensyn til at adressere vor nations problemer, som er ved at blive forfærdelige, men problemerne med vore relationer med verden som helhed. Hvordan skal vi agere over for disse kulturer, der er forskellige fra vore egne? Med asiatiske kulturer, der er forskellige fra vore egne; med muslimske kulturer, der er over 1 mia. muslimer i hele verden; med Kinas kultur, der er forskellig fra vores; med kulturen i Sydøstasien, der er forskellig fra vores? De er alle mennesker, der har alle de samme krav og behov, men de er forskellige kulturer, de tænker anderledes, de responderer til

andre (kan ikke høres) end vi gør. Men vi må have fredeligt samarbejde med disse mennesker, for at løse globale problemer. Så begynder man at tænke over en person som Martin, og jeg vil indikere, i denne sammenhæng, hvad Martins betydning er i dag.

Vi havde ingen erstatning for Martin. Første lektie. Martin var en enestående person; han var ikke en talentfuld person, der tilfældigvis snublede over lederskab og let kunne erstattes af andre ledere, der havde lært jobbet og kunne tage over bagefter. Han havde ingen efterfølger; der var ingen, som befandt sig i en position til at efterfølge ham. Mange ønskede det; de havde det ikke.

Hvad var det, Martin havde? Hvad var essensen af Martin, der gjorde ham til noget specielt?

Lad os sammenligne tre tilfælde for forstå dette. Et tilfælde, Martin selv. Det andet er tilfældet med Frankrigs berømte heltinde Jeanne d'Arc, og jeg er godt bekendt med den faktiske historie af Jeanne d'Arcs tilfælde, som på en måde er sammenligneligt, på en særlig måde, med Martins tilfælde. Og så også med et fiktivt tilfælde, som peger på det problem, vi står overfor, tilfældet med Shakespeares Hamlet; især Hamlets monolog i 3. akt.

Hvad handlede det om? Martin var en sand Guds mand, på en måde, som meget få mennesker kan virkeliggøre i deres livstid. Det var ikke alene det, at han var en Guds mand, men at han voksede op til fuldstændigt at forstå, hvad det ville sige. Hans billede var selvfølgelig Kristus og Kristi korsfæstelsespassion. Det var hans kilde til styrke. Han levede det. Han havde besteget bjergets top, på et tidspunkt, hvor han vidste, hans liv var truet af magtfulde kræfter internt i USA. Og han sagde, 'jeg vil ikke vige tilbage fra denne mission, om de så dræber mig'; præcis som Kristus sagde, og jeg er sikker på, Martin tænkte på dette, på dette tidspunkt. Kristi korsfæstelsespassion er det billede, der er essensen af kristendom. Det er et billede i f.eks. Tyskland og

andre steder, hvor Bachs Mattæus-passion opføres, en ca. to timer lang forestilling. Og i disse to timer genlever publikum, menigheden, sangerne, musikerne på en kraftfuld måde Kristi korsfæstelsespassion. Dette har altid været vigtigt, at genleve dette; at indfange essensen af, hvad Kristus betyder for alle kristne, og Martin viste dette.

Forskellen er det følgende; og jeg vil vende tilbage til Jeanne d'Arc; de fleste mennesker er tilbøjelige til at tro, jo, jeg vil gerne i himmelen, eller noget i den retning. Eller også er de ikke, de er ligeglade. Men de leder efter svar inden for rammerne af deres dødelige liv. De tænker på kødets tilfredsstillelse, den sikkerhed, de vil nyde godt af, mellem grænserne for fødsel og død; hvorimod den store leder, som Martin, stiger til et højere niveau. De tænker på deres liv, som evangeliet fremlægger det, som en talent (mønt); livet er en talent, man har fået givet. Man fødes, og man dør. Det er ens talent; hvad man har i denne tidsperiode. Spørgsmålet er, man vil under alle omstændigheder give den ud; hvordan vil man give den ud? Hvad vil man bruge den til at sikre, i al evighed? Hvad vil man gøre, som en mission, som vil gøre én fortjent til den plads, man ønsker at have i evigheden?

Martin havde en klar fornemmelse af dette. Denne 'bjergtopstale' for mig, slog mig ligesom en klar forståelse af, hvad han sagde, hvad han sagde til andre.[1]

Livet er en talent. Det er ikke, hvad man 'får ud af' livet. Det er, hvad man lægger ind i det, der tæller. Martin havde dette. Der er derfor, han var en leder, og jeg har kendt de andre ledere, der var med ham i denne periode. De havde ikke helt den samme gnist. De accepterede måske ideen, de troede måske på den, men det greb dem ikke på samme måde, som det greb Martin. Og det greb ham mere og mere, er jeg sikker på, i takt med, at han påtog sig større og større ansvar; som en leder føler man dette, man ser sit folk, man ser, hvad man må håndtere, man ser lidelserne, man ser farerne, og man må finde i sig selv styrken til ikke at vige tilbage, ikke gå på

kompromis.

Lad os tage tilfældet Jeanne d'Arc, til sammenligning. Dette er den sande historie; hun var en så signifikant person i det 15. århundrede, historien blev grundigt dokumenteret dengang og er blevet krydstjekket osv. Hun var en person i hele kristendommen; hun er en hovedperson i Frankrigs historie. Her er hun så, en ung kvinde (17), der kom fra bondestanden, og som havde forhåbninger om, at Frankrig måtte befries fra de normanniske ridders forfærdelige besættelse; at Frankrig måtte blive en sand nation, og at det måtte løftes ud af sin tilstand og blive en nation for at tage sig af disse problemer; at Gud ønskede, dette skulle ske. Så, gennem flere hændelser, henvendte hun sig til en prins, som var den nominelle arving til Frankrigs trone, og hun sagde til denne prins – jeg har glemt, der var diverse akkreditiver – 'Gud ønsker, at du skal blive konge'. Og han så på hende og sagde, 'Hvad ønsker du af mig?' Hun svarede, 'jeg ønsker ingenting af dig; Gud ønsker, at du skal være konge'. Og, på grund af hendes kraftfulde personlighed og hendes mission, gav kongen hende kommando over nogle soldater til en meget alvorlig kamp på det tidspunkt, idet han formodede, hun ville blive dræbt som leder af disse soldater, og det ville løse problemet. Men hun blev ikke dræbt, hun vandt slaget, som hun personligt anførte. Og Frankrig blev mobiliseret til sin uafhængighed; ideen var dets uafhængighed i det store og hele som et resultat. Så kom tidspunktet, hvor kongen blev kronet, prinsen blev kronet til konge: men så forrådte kongen hende, til Frankrigs fjender, til briterne, normannerne. Og hun blev retsforfulgt af inkquisitionen, som var en rædselsfuld ting, den værste form for uretfærdighed man kan forestille sig. Og under retssagen blev hun tilbudt lokkemad; hvis du trækker dig lidt, vil vi ikke brænde dig levende på bålet. Hun sagde nej; hun veg tilbage; måske skulle jeg gå på kompromis, hun havde præster, der forsøgte at få hende til at gå på kompromis. Hun sagde, 'jeg vil ikke gå på kompromis. Jeg kan ikke forråde min mission'. Hun havde besteget bjergets top; jeg vil ikke

forråde min mission; jeg vil fastholde min kurs. Så de tog hende og bandt hende til en pæl; de stablede brændet op om pælen; de satte ild til bålet, mens hun var i live og kogte hende ihjel. Så åbnede de brændestakken for at se, om hun var i live eller ej og fandt, at hun var død, og så fortsatte de processen og genantændte bålet og brændte hende til aske (hun var da 19, -red.)

Men ud af dette skete der to ting: Frankrig blev genoplivet og fik sin uafhængighed og fik senere den første, moderne nationalstat, under Louis 11 af Frankrig.

Betydningen af dette for os i dag, er, at pga. denne sejr, pga. det, der skete med Louis 11 af Frankrig, fik vi den første europæiske stat, i hvilken *hele* regeringen var ansvarlig for *hele* folkets almene vel. Det almene vel betyder præcis det, det betyder i 1. korintherbrev, kap. 13, hvor Paulus skriver om agápe, undertiden kaldet kærlighed eller godgørenhed. Det er denne egenskab; det er ikke loven, det er ikke lovbogen, der tæller; det er ens kærlighed til menneskeheden, der tæller; at man altid må leve for ens kærlighed til menneskeheden. Og derfor er en regering ikke legitim, undtagen som en regering, der officielt er forpligtet over for ikke alene det almene velfærd for *hele* folket, men også over for forbedringen af livsbetingelserne for deres efterkommere. Og for første gang i Frankrig, i denne stat, [fik man] princippet om forfatningsmæssig lov; at en regering ikke kan behandle nogle blandt befolkningen som menneskeligt kvæg. Det er ikke lovligt, det er ikke en nation, hvis den behandler nogle blandt sin befolkning som menneskeligt kvæg. Man skal tænke på *hele* befolkningens almene velfærd; det må være indfanget i forpligtelse over for *hele* folket, og over for deres efterkommere. For vi er alle dødelige, og for at vække i os selv de passioner, mens vi er i live, som vil tilskynde os til at gøre det gode, må vi have en følelse af, at forbruget af vort liv, brugen af vor talent, vil betyde noget for de kommende generationer. De bedste mennesker ser

efter ting, ligesom Moses, som vil finde sted, når han ikke længere selv er der til at nyde dem! Denne fornemmelse for udødelighed er det, som de bedste forældre opofrer for deres børn; det er det, som lokalsamfund opofrer for uddannelse til deres børn, for deres børns muligheder. Man gennemgår pinen ved lidelser og mangel, men man har en følelse af, at man er på vej fremad, at ens liv vil betyde noget, at man kan dø med et smil på læben; man har overvundet døden, man har brugt sin talent vist, hvorfor livet vil betyde noget bedre for de kommende generationer. Det var princippet. Det princip inspirerede den mand, der blev kong Henrik 7 af England, til at gøre det samme imod den onde kong Richard 3, og til at etablere England på det tidspunkt som den anden, moderne nationalstat. Det var på en måde, hvad Martin gjorde. Samme form for proces.

Men lad os nu tage den anden side af sagen. Lad os tage tilfældet Hamlet. Hamlet siger, vi har muligheden for at kæmpe og befri os selv fra forfærdelige tilstande, men, men – hvad sker der, når vi dør? Hvad sker der efter døden? Det er frygten for, hvad der sker efter døden, som gør folk til krystere. Og det er vores problem i USA i dag. Det er problemet med vores lederskab i det Demokratiske Parti; det er problemet med det Republikanske Parti, for det er ikke alle i det Republikanske Parti, der er dårlige, nogle af dem er meget gode, og jeg har til hensigt at inkorporere nogle af dem i min regering; jeg er ikke særlig partisk, når det drejer sig om regeringen. Jeg er partisk med hensyn til at få den etableret.

Det er pointen. Problemet her er det følgende: Tror vi rent faktisk på, at mennesket er forskelligt fra dyrene? Tror I på, at, i skolerne i dag, i aviserne i dag; tror I på, at amerikanere tror på, på nogen som helst signifikant måde, at mennesket er forskelligt fra dyret? Det er ikke det, vi underviser; se på vores standardpensum. Mange af jer ved noget om uddannelse. Vores uddannelsespolitik er en national forbrydelse. Man lærer ingenting; man lærer at bestå en prøve.

Man spørger sig selv, om de, der udarbejder prøven, ved, hvad de taler om. Man har prøver at bestå i forskellige steder i landet, ikke for at teste, hvad man har gjort ved eleverne med hensyn til, hvad de ved; undertiden kommer eleverne og siger, 'jeg ved ingenting, i mine skoleår lærte jeg ingenting'. Sådan, som man underviser nu. Det, man tester, er elevernes lydighedstræning i dette skoledistrikt eller den del af landet, målt ud fra underlødighed. Distrikterne konkurrerer om penge! Og præstationerne, som skoleelevernes hundetræning, bliver en standard for, hvor mange penge, og hvor mange udmærkelser, dette distrikt vil modtage det følgende år. Vi er ikke længere interesseret ... Vi tror som nation ikke længere på at udvikle mennesker! Vi er, ligesom det gamle Rom, blevet et samfund for 'brød og cirkus'; få din krumme, og lad dig underholde! Og underholdningen bliver mere og mere ond, som det skrider frem. F.eks., arbejder folk i dag; er deres mentalitet, at de skal arbejde? Tror de på arbejde, tror de på, at samfundet giver dem mulighed for at arbejde? Nej, det gør det ikke. Det giver dem mulighed for at få fat i nogle penge. Hvad er den største vækstindustri i USA? Hasardspil! Hvad er Wall Street? Hasardspil. Hvad er Enron? Hasardspil. Hvad er disse fyre, der kommer i fængsel i New York? Hasardspillere. Mentaliteten i landet er, at, hvis du sidder i held og vinder i lotteriet og vinder på væddeløbsbanen, så går det fremad for dig. Til trods for, at ens industri er ved at kollapse, ens landbrug er væk, byrådet ikke længere har råd til at sørge for centrale behov; vi er blevet et hasardspilssamfund. Vi er afhængige af hvad? Masseunderholdning. Hvilken form for masseunderholdning? Er dette noget, man i realiteten bør skamme sig over?

Vi anser ikke længere mennesker for at være mennesker. Vi forstår ikke længere, hvad menneskeligt er.

Jeg startede en ungdomsbevægelse for henved 4 år siden, der fokuserer på unge mennesker, 18-25 årige, dvs. aldersgruppen for universitetsstuderende. Som I ved, når folk bliver omkring

18 til 25 år, under normale betingelser, er de gået videre end til at tænke på sig selv som unge mennesker, halvt voksne, halvt børn, og til at blive voksne mennesker. De har den voksnes selvtillid, den voksnes impulser osv. De er klar til at påtage sig ansvar i samfundet. I et velordnet samfund, ville alle have adgang til en kvalitetsuniversitetsuddannelse, for at udvikle den enkeltes talenter for at finde ud af, hvad deres mission i livet skal være, hvilken form for karriere, de skal satse på, og man giver dem muligheden for at gennemarbejde dette, finde ud af dette, finde ud af, hvem, der virkelig er som voksen, og at vælge deres fremtidige profession i livet på denne basis. Det, jeg understreger med denne træning, er, forstå forskellen mellem menneske og dyr.

Jeg bliver lidt teknisk omkring dette, for det er et vigtigt punkt. Hvad er forskellen mellem menneske og dyr? Kan man bevise, at mennesket ikke blot er et dyr? Og hvordan kan man bevise det? Hvis mennesket var en abe, f.eks., ville det menneskelige befolkningstal på denne planet aldrig have oversteget et par millioner individer. Så lad være med at gøre mennesket til en abekat (et fjols). Vi har nu over 6 mia. mennesker, vi skal sørge for, på denne planet, og tallet vokser. Pointen er, at mennesket har været i stand til at opdage, hvad intet dyr kan gøre, at opdage universelle, fysiske principper i universet, og at anvende disse opdagede principper til at frembringe forbedringer i samfundet, som øger menneskets magt over naturen; præcis, som man kan læse i Skabelsesberetningen i 1. Mosebog: mand og kvinde skabt i Skaberens billede, efter hans lignelse; og ansvarlige for denne funktion. Det er, hvad vi er. Når vi underviser i fysisk videnskab; når vi underviser i klassisk kunst og den slags ting, når vi underviser i historie ud fra dette standpunkt, formidler vi i realiteten en fornemmelse af deres menneskelighed. De er i stand til at genopføre fortidens store principper, det være sig inden for kunst eller inden for fysisk videnskab. Når de kender dette, kender de forskellen på sig selv og dyret; de bryster sig af dette og siger, vi er

menneskelige. Og de kan se på hinanden med kærlighed, en form for kærlighed, der kommer til udtryk inden for uddannelse med den rigtige form for undervisning, hvor eleverne er delagtige i processen med at kæmpe sig igennem handlingen for sig selv at opdage et princip, der præsenteres for dem som en udfordring og et paradoks. Det vil sige, en kærlig relation, en klasse med typisk 15-25 universitets- eller skoleelever, hvor eleverne gives ansvaret for, gives en udfordring med at kæmpe sig igennem det for sig selv, og den gode lærer forsøger at fremkalde denne form for respons blandt eleverne; finde to til tre i klassen, der kan starte diskussionen og få hele klassen involveret i diskussionen, så det, der kommer ud af det, ikke er udenadslære fra en lærebog, men at det, der kommer ud af det, er en proces, hvor man i en social oplevelse opdager betydningen af et princip, som om de selv havde gjort den oprindelige opdagelse. Dette gøres, ikke ved at undervise den enkelte elev, selv om det nogen gange virker, men ved at få eleverne til at interagere i diskussionsprocessen. Det er derfor, man helst skal have en klassestørrelse på mellem 15-25 elever. Ikke for mange, som kan udelukke muligheden for, at alle kan deltage. Og ikke for få, så man ikke får stimulering til at starte diskussionen. Det er denne sociale proces med en relation mellem mennesker, der elsker hinanden i en højere forstand, fordi de har været fælles om processen med at opdage et princip. Eller ... noget om historie; men de var fælles om det, og ideen om at være fælles om menneskelig viden, som menneskelig viden, er den essentielle kærlighedshandling. Man elsker menneskeheden og er tilfreds med menneskeheden, når man har arbejdet sammen for at gøre en opdagelse sammen. Og man indser, man kan regne med dem til denne form for metode – har man et problem med dem? Gå tilbage til metoden. Tal med dem på samme måde, som man gør i klasseværelset. Og man kæmper sammen igennem det, disse unge mennesker kæmper til kl.3-4 om morgenen. Når jeg holder foredrag for disse fyre, er de over mig i henved fire timer. Jeg holder en præsentation på en times tid, de er over mig konstant. Men det er smukt, det er vidunderligt. Jeg tror, at alle, der har arbejdet med

undervisning, ved, hvad jeg taler om. Det er smukt; det er vidunderligt.

Så problemet er dette: Vi har en befolkning, vi har en verden, der har en mangel på mennesker, der rent faktisk fuldt ud forstår forskellen mellem menneske og dyr; at mennesket, som det defineres i Skabelsesberetningen i 1. Mosebog, er et væsen, der er skabt i universets Skabers billede. Det er os. Fordi vi overfører disse ideer, fordi vi overfører dette arbejde, som intet dyr kan, elsker vi hinanden; vi elsker de mennesker, der var før os; vi elsker dem, der kommer efter. Vi kerer os om dem, på en meget selvisk måde, for, idet vi bruger vores talent her i livet, vores skønhedssans beror på, hvad der kommer ud af vores liv, i de kommende generationer. Vi elsker børn af denne grund. Der er børn; vi elsker børnebørn endnu mere end børnene, undertiden, fordi vore børn var i stand til at producere disse børn, det er fantastisk! Man elsker dem især, for dem, der bliver bedsteforældre, de elsker specielt disse børnebørn af denne grund.

Men denne form for kærlighed mangler generelt i befolkningen, hos ledere.

Martin havde selvfølgelig dette. Martin var ét af de sjældne mennesker, på hans tid, som havde en dybtgående følelse af, hvad det vil sige at være et menneske; som havde en dybtgående forståelse af læren fra Kristi passion på korset. Han var i stand til at bringe dette ind i politik – han kom ikke ind i det som politik som sådan – han var en naturlig leder. En naturlig leder er ikke én, der kommer ud af den politiske proces som sådan, men ud af folket. Martin opnåede aldrig et politisk hverv. Og alligevel var han sandsynligvis en lige så betydningsfuld person i USA som nogen moderne præsident var. Det opnåede han. Hans myndighed som en leder kom fra folket. Han kæmpede mod folket og med folket for at befri dem. Han var en leder i ordets sande betydning. Hans indflydelse som en politisk kraft i nationen og i verden kom fra hans forhold til folket.

Og det er vores situation i dag, og grunden til, at jeg er så glad for denne lejlighed til at være sammen med jer, for I typificerer dem, der kæmper med vanskeligheder, i dette land og uden for dette land, for den såkaldte 'glemte mand'; som Franklin Roosevelt, der i 1933 blev indkaldt til at være præsident. 80 % af befolkningen i USA i særdeleshed, og mange i hele verden, er den glemte mand og kvinde. Der er ikke rigtig nogen, der kerer sig om dem. Tag eksemplet med historien om sundhedssektoren; tag eksemplet med alle mulige ting. Den eneste måde, hvorpå man kan forny en nation, som Martin ydede et stort bidrag til en fornyelse af USA, er, at man må gå til den glemte mand og kvinde; især til de ubemidlede, og hvis man kan udtrykke en kærlig holdning over for problemet med de ubemidlede, dem, der befinder sig på den laveste side i livet, så er man i stand til at repræsentere det princip, på hvilket moderne regeringsførelse bør baseres; det samme princip, som Jeanne d'Arc på sin vis muliggjorde gennem sit bidrag til Frankrig som den første, moderne nationalstat, der var helliget det almene velfærd. Hvis man vil være en ægte politiker, må man være forpligtet over for det almene velfærd. Man må være forpligtet over for menneskeheden, og for at være forpligtet over for menneskeheden, må man se på det menneske, der befinder sig i de værste omstændigheder, generelt, og løfte dem op. Så har man virkelig bevist, at man kerer sig om det almene velfærd. Hvis man ikke går til disse mennesker, er man ikke *med* det almene velfærd. Hvis man ikke har sine rødder i kampen for det almene velfærd, er man ikke i stand til at lede vores nation, som er en nation, der forfatningsmæssigt er forpligtet over for det almene velfærd. Martin havde dette. Alle de store ledere i historien er som regel kommet fra denne form for baggrund; de fødtes ikke til at være ledere, de blev ikke valgt som ledere; nogle blev valgt i løbet af livet, men de startede ikke med at etablere deres lederskab ved at blive valgt. De etablerede deres lederskab ved at finde deres rødder i kampen for menneskehedens velfærd. De blev repræsentanter for en eller anden gruppe, der kæmpede for deres rettigheder, eller de blev

fortalere for denne gruppe, der kæmpede for sine rettigheder. Og de kom frem til en lederposition, fordi de havde en indbygget, moralsk karakter, i billedet af Kristi passion og korsfæstelse. Og jo mere, de kommer ind i det, og jo farligere, det bliver, i takt med, at de vinder mere indflydelse – livet *bliver* farligere i takt med, at man vinder mere indflydelse – så indser de, at de sætter deres liv på spil, og de må spørge sig selv: hvad er det, jeg vil risikere mit liv for; hvad er det for en sag, jeg ikke vil forråde, selv, hvis prisen er, at det koster mig mit liv? Og han kastes direkte tilbage til Kristi korsfæstelse og passion. Og dér er vi i dag. Martin havde dette; og problemet med USA og bevægelsen i dag, er, at bevægelsen er blevet, skal vi sige, for 'civiliseret' med hensyn til at bøje af for at komme ud af det med det politiske *establishment*, og hvor den tenderer mod at tro på, at vejen til succes er at bøje af for at komme ud af det med dem. Man fortaber passionen, som bør motivere den sande, politiske leder. Og passionen er denne helligelse; man har en talent, man har en fornemmelse af, hvad ens liv betyder, man har en fornemmelse af forpligtelse, af en mission i livet, for at opløfte nationen ved at løfte en bestemt del af befolkningen, eller hele befolkningen. Og man vil *ikke gøre noget som helst* for at forråde dette. Det giver én kraft. Det giver én kraft til at være et menneske, der er skabt i den levende Skabers billede. Man tapper ind i det. Martin tappede ind i det. Han var en Guds mand, ikke kun af Gud, men en Guds mand. Han var en mand, som, i løbet af livet, af skæbnen fik givet missionen at være en Guds mand. Og han havde styrken til at gøre det. Han havde styrken til at gå i Kristi fodspor; til at gennemleve Gethsemane; til at gennemgå korsfæstelsen. Han havde denne styrke. Som Jeanne havde på sin måde.

Og det er den lektie, jeg mener, må undervises, må blive forstået, hvis vi skal redde denne nation. Vi må tappe ind i denne kraft. Og som jeg siger, blandt alle de billeder af nylige, politiske ledere i USA, er Martin, både som en national leder og som en global leder, hvilket han også var

med hensyn til sin indflydelse, det bedste eksempel på den form for personlighed, vi må have og må udvikle for at komme ud af det forfærdelige, frygtindgydende rod, der i dag truer os.

Mange tak.«

[1] Hør hele Martin Luther Kings sidste tale, 'I have been to the mountain top', her <https://www.youtube.com/watch?v=ixfwGLxRJU8>

Briternes løgn er afsløret og de kan besejres, men de forsøger stadig at sætte verden i brand. Politisk Orientering med formand Tom Gillesberg, 5. april, 2018.

Tom Gillesberg: Velkommen til endnu et dramatisk kapitel i kampen om verden; kampen om, hvem der skal regere planeten Jorden og dermed også kan få mulighed for at få en betydende indflydelse på det univers, vi befinder os i, på den lange bane. Det er bare så ufattelig spændende, hvad der foregår netop nu, for på den ene side har vi jo de her absurde tosserier, den seneste af hvilke har været denne her kampagne, man har kørt de seneste par uger med den såkaldte Skripal-sag, hvor ud af det blå pludselig fra London tonede Theresa May

frem på Tv-skærmene og sagde, 'Der har været et angreb med biologiske våben her på efterretningsagenter, og vi er sikre på, at det kun kan være Rusland, der har gjort det, og derfor kræver vi af resten af verden, at de nu går sammen med os om at straffe Rusland for denne uhørte, ubehagelig dåd, som de har begået'. Det har jo bl.a. ført til, at USA udviste 60 diplomater, Danmark udviste 2 osv., og vi ligesom er i et kraftigt momentum frem til, at nu skal vi have en konfrontation med Rusland.

Igen, det kommer ikke ud af det blå; det kommer efter man har haft et NATO, som har stået på og drevet på og sagt, nu skal vi mobilisere mod den russiske fare; vi skal have en brigadeovre i Baltikum for at kunne beskytte de baltiske lande mod den store russiske bjørn. Igen og igen har Stoltenberg fra NATO's talerstol sagt, og vi ved jo godt, at vi er under angreb, og frem for alt cyberangreb; men I skal vide derude, frem for alt jer i Rusland, at vi betragter et cyberangreb på et af vore lande som et angreb, der kan udløse Artikel 5 og derfor være et angreb på hele NATO, så hele NATO må svare igen med alt, hvad de har. Og dermed har man i princippet sagt, at, hvis der er et såkaldt cyberangreb på et NATO-land, så kan det være, at vi svarer igen med atomvåben over for Rusland. Det er ligesom det, man har sagt, og det er vildt, og det er farligt! Og det er helt vanvittigt.

Men, når det så er sagt, så er det også et vanvid, der står mere og mere afsløret for hver dag, der går. Dette sidste vanvid kommer jo efter, at vi nu i over et år har haft en ny amerikansk præsident, Donald Trump, som har haft svært ved at regere, fordi der har været skandale på skandale, der har kørt i medierne mod ham; 'Trump-gate', 'Russia-gate' osv., med det fokus at få Trump afsat, så man kunne fortsætte den politik for konfrontation og krig, man havde før, og som Hillary havde svoret, at hun ville fortsætte. Men alle disse skandaler har det til fælles, at deres udspring er London. ...

Hør hele Toms analyse:

https://soundcloud.com/si_dk/britisk-pastand-imod-rusland-er-v-ed-at-smuldre-lnu-kan-vi-besejre-den-britiske-imperium

**Meddelelse: Politisk
Orientering v/ formand
Tom Gillesberg torsdag 5.
april kl. 19
– kom og vær med**

- på vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg.
 - Kom direkte, eller vær med over Skype; ring 53 57 00 51.
-

**Lyndon LaRouche: Det britiske
Imperium er stadig den**

civiliserede verdens fjende nr. 1

Jason Ross: Ingen forstår briterne bedre end Lyndon LaRouche. Alt imens Storbritannien ikke længere hersker over havene eller verden med skibe, fly og imperiehære, så inficerer deres måde at tænke på kulturer i hele verden og former den måde, hvorpå folk analyserer og opfatter virkeligheden. Storbritannien udøver også magtfuld kontrol over verdens finanssystem gennem City of London og deres indflydelse over Wall Street. De har haft utrolig succes med at bondefange vore eliter til at være overbevist om, at amerikansk råstyrke med britisk hjerne bør kontrollere verden.

Men, hvor mange flere amerikanske liv skal ofres, og hvor mange flere ofre for unødvendige, geopolitiske krige skal dø og lide i hele verden på vegne af britiske, geopolitiske strategier, før vi udrydder dette barbariske system?

Lad os lytte til LaRouche:

Download (PDF, Unknown)

Briterne lyver igen igen for at skabe konfrontation med Rusland. Politisk Orientering 15. marts, 2018.

v/ Tom Gillesberg:

»Velkommen til disse dramatiske tider, hvor man ligesom føler, det er sådan lidt dejà vu, at vi igen har en britisk leder, Theresa May, som er i gang med at mobilisere nationen og verden til krig, fordi, igen igen, så er der en trussel fra masseødelæggelsesvåben, som man er sten sikker på, at man ved, hvor truslen kommer fra, og derfor må verden nu følge det britiske lederskab og gå i krig. Ligesom vi så det, da Tony Blair annoncerede, at man nu havde sikre beviser på, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, som inden for 45 minutter ville kunne nå os alle sammen og at vi derfor præventivt, hvis vi ikke havde lyst til at blive udraderet, så var vi jo nødt til at gå i krig i Irak, ikke sandt? Og senere viste det sig så selvfølgelig, at de der beviser, man havde, som man ikke kunne fremvise, for så ville man jo kompromittere sine kilder og alt det der, det var rent fup og fidus; der var nul og niks, det var rent fabrikerede beviser til lejligheden.

Det var ikke den eneste gang; der var nogen, der også kunne huske, at, da man fik hele det danske folketing inkl. Enhedslisten, til at stemme for, at vi skulle sende danske F16-fly ned til Libyen for at gå i krig, så var det, fordi man havde beviser fra Storbritannien på, at Gaddafi var i gang med at ville udrydde hele befolkningen i Benghazi, og for at beskytte dem, så var vi jo tvunget til i humanitetens navn at sende F16-flyene af sted. Det viste sig så senere

selvfølgelig, at det var rent fup, det var bare noget, man havde fundet på. Der var ingen, der stillede spørgsmålstejn ved det; alle sagde, når briterne siger det, så må det jo være rigtigt, og som sagt, selv Enhedslistens medlemmer af folketinget stemte for, at vi skulle sende F16-fly til Libyen, og det har jo så lige siden ... ligesom den første krig, der lagde Irak i ruiner, så fik man også lagt Libyen i ruiner. På lignende vis skal man huske på, at det jo ikke er mere end i marts sidste år, at, lige pludselig ud af det blå kom der fra britiske kilder dokumentation for, at Assad stod bag et giftgasangreb i Syrien, som man præsenterede som stensikre beviser og dermed fik Donald Trump til at affyre en masse Tomahawk-missiler mod en syrisk luftbase for at statuere et eksempel; noget, som kunne have sprængt alt potentielt samarbejde mellem, ikke bare Rusland og USA i stumper og stykker, men også mellem USA og Kina, og det var selvfølgelig formålet.

Man har dette engelske, eller amerikanske, ordsprog: 'Fool me once, shame on you; fool me twice, shame on me' ...«

https://soundcloud.com/si_dk/briterne-lyver-igen-igen-for-at-skabe-konfrontation-med-rusland

Vil italiensk valg og muligt SPD-nej til stor koalition i Tyskland starte finanskaos på søndag?

Politisk Orientering 1. marts. 2018

v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibiriske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af

de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé, at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

**EIR-interviews om videnskab
og industri, inkl.
fusionskraft, fra
Big Science Business Forum
2018 i København.**

**EIR interviews about science
and industry, incl. fusion
energy, etc. from
Big Science Business Forum
2018 in Copenhagen**

København, 1. marts, 2018 – I forbindelse med det første europæiske Big Science Forum 2018 i København den 27.-28. feb., fik EIR's kontor i København mulighed for at få flere betydningsfulde interviews om forskellige facetter af ITER's tokamak fusionsenergi-projekt (ITER: International

Thermonuclear Experimental Reactor), der er under opførelse i Frankrig. ITER-samarbejdet omfatter EU, USA, Rusland, Kina, Indien, Korea og Japan – hvilket svarer til mere end halvdelen af verdens befolkning.

ITER's mål er at bygge en eksperimental reaktor, der kan opnå $Q=10$, dvs., at selve reaktoren vil producere ti gange så meget energi som output, i forhold til input-energien, i 2025 (eksklusiv energiforbrug uden for reaktoren), selv om det ikke vil blive forbundet til elektricitetsnettet. Det er det næste skridt i demonstrations-kraftværket, eller DEMO. En vigtig ting, som ITER-tokamakken vil blive brugt til, er at studere en »brændende plasma« – selve plasmas egen evne til at være med til at opvarme reaktionen i tillæg til udefrakommende varmekilder.

Tre af *EIR's* interviews er på engelsk: med kommunikationsdirektøren for Fusion for Energy, EU's gren af projektet; med dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina; og så med en fransk industriel højteknologileverandør af ITER-komponenter.

Big Science Business Forum 2018 var et stort initiativ, som Danmarks Uddannelses- og Forskningsministerium har taget, med det formål at skabe det, LaRouche har kaldt en »videnskabelig drivkraft«; dvs., den videnskabelige forsknings evne til at skabe økonomisk vækst i den overordnede økonomi. Forummet samlede for første gang folk fra hele Europa. Under denne konference blev det muligt for de syv Big Science-institutioner, såsom Fusion for Energy, den Europæiske Rumorganisation (ESA), CERN-acceleratorer, et par andre neutron- og røntgen-acceleratorer, det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium, det Sydeuropæiske Observatorium, mindre, tilknyttede institutioner i Europa og de high-tech-industrier, som i øjeblikket leverer, eller har potentiale til at kunne levere, komponenter eller ideer, at mødes og udveksle ideer om deres fremtidige investeringsplaner og indgå konkrete aftaler med industrien. Alle var

overraskede, da flere end 1.000 mennesker tilmeldte sig arrangementet.

Flere af talerne, der repræsenterede de syv store forskningsinstitutioner, understregede, at menneskelig nysgerrighed, fascination, inspiration og motivering var afgørende for at forfølge stor videnskab og bekræftede således LaRouches centrale idé om, at menneskelig kreativitet er udgangspunktet for videnskab, teknologi, økonomi og vores civilisation som helhed.

Den danske forsknings- og uddannelsesminister Søren Pind indledte sin tale med at sige, at denne konference var »et kig ind i fremtiden«. Portugals Carlos Moedas, EU-kommissær for forskning, videnskab og innovation, sagde, at de tilstedeværende også måtte være politiske – og tale for politikere og vælgere om, hvorfor, det er vigtigt at investere i 'Stor Videnskab' (Big Science). Som et negativt eksempel nævnte han eksemplet om en accelerator, der skulle have været bygget i Houston, USA, men som fik sit budget beskåret af USA's Kongres. Fordi den nødvendige politiske vilje ikke eksisterede i USA, blev ekspertisen centreret omkring Europa.

En anden interessant, politisk pointe, som blev rejst af flere af talerne på konferencen, var betydningen af at fortsætte det videnskabelige samarbejde med lande som Rusland, på trods af politiske spændinger.

Ud over de engelsksprogede interviews lavede *EIR* fire korte, dansksprogede interviews med Big Science Denmark og tre high-tech industrileverandører om den effekt, Big Science har haft på at øge deres teknologiske niveau.

EIR-Danmarks YouTube-kanals Big Science interviews er udlagt på det danske Schiller Instituts website: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Efterfølgende vil nogle af talerne på Big Science Business Forum 2018's plenarmøde også blive udlagt samme sted.

Foto: EIR's korrespondent i København Michelle Rasmussen interviewer dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina.

English:

EIR Interviews European and Chinese Fusion Energy Spokesmen in Copenhagen

COPENHAGEN, March 1 (EIRNS) – In connection with the first European-wide Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen on Feb. 27-28, {EIR}'s Copenhagen bureau was able to get several important interviews on different facets of the International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER) tokamak fusion energy

project, under construction in southern France. The ITER cooperation includes the EU, U.S., Russia, China, India, Korea and Japan – more than half of the world's population.

ITER's goal is to build an experimental reactor which will achieve $Q=10$, that is, that the reactor itself will produce 10 times the output of energy input in 2025 (not including energy use outside of the reactor), though it will not be connected to

the electricity grid. That is the next step in the demonstration

power plant, or DEMO. One important thing the ITER tokamak will

be used for, is to study a "burning plasma," – the ability of the plasma itself to help heat the reaction, in addition to outside heat sources.

Three of the {EIR} interviews are in English: with the communications director for Fusion for Energy, the EU arm of the

project; with Dr. Luo Delong, the director general for ITER China; and also with a very high-technology French industrial supplier of ITER components.

Big Science Business Forum 2018 was a great initiative taken by the Danish Ministry for Science and Education, to create what

LaRouche has called a “science-driver,” the ability of scientific research to generate economic growth in the general economy. It gathered people, for the first time, on a European-wide basis. During this conference, the seven Big Science institutions, such as Fusion for Energy, the European Space Agency, the CERN accelerator, a couple of other neutron and x-ray accelerators, the European Molecular Biology Laboratory, the European Southern Observatory, smaller affiliated institutions in Europe, and the high-tech industries which either currently, or potentially, supply components or ideas, were able to meet to exchange ideas about their future investment plans, and make concrete agreements with industry. Everyone was surprised when over 1,000 people registered for the event. Several of the speakers representing the seven big science institutions underlined that human curiosity, fascination, inspiration and motivation were essential for the pursuit of big science, confirming LaRouche’s central idea that human creativity is the starting point for science, technology, economy and our civilization as a whole. Danish Minister for Science and Education Søren Pind prefaced his speech by saying that this conference was a “peek into the future.” Portugal’s Carlos Moedas, EU Commissioner for Research, Science and Innovation, said that the people in the room also had to be political – to address politicians and voters on why it is important to invest in Big Science. As a negative example, he used the example of an accelerator that was supposed to have been built in Houston, but which had its funding

cut by the U.S. Congress. Because the necessary political will did not exist in the United States, the expertise became centered

in Europe.

Another interesting political point brought up by several speakers during the conference was the importance of continuing

the scientific cooperation with countries such as Russia, despite

the political tensions.

In addition to the English-language interviews, {EIR} conducted four short Danish-language interviews with Big Science

Denmark, and three high-tech industrial suppliers, about the effect Big Science has had on raising their technological levels.

All of the EIRDanmark YouTube channel's Big Science interviews are also posted to the website of the Schiller Institute in Denmark: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Some speeches during the Big Science Business Forum 2018's plenary session will also be posted there.

EIR (Executive Intelligence Review, Michelle Rasmussen) lavede følgende interviews den 27. februar 2018:

In English:

På engelsk

Fusion for Energy, Stavros Chatzipanagiotou

Fusion and China, ITER China, Luo Delong

Fusion and Industry, CNIM, Jean-Claude Cercassi, French ITER component supplier

På dansk

In Danish:

Big Science Danmark og tre firmaer

Nogle taler fra Plenary Session I:

Fusion for Energy

Richard Cobben, Head of ITER's Delivery Department

**Næste møde: Torsdag, 1. marts
kl. 19,
på vores kontor, Skt. Knuds
Vej 11, kld. t.v.,
1903 Frederiksberg – eller
vær med
over Skype / telefon: 53 57
00 51**

**Se seneste politiske
orientering fra 15. feb. her:**

Hjem

**Rusland og Kina er ikke en
trussel,
men en stor mulighed.
Politisk Orientering 15. feb.
2018.**

2. del:

**Schiller Instituttets
spørgsmål på konferencen:
Magt og politik i Mellemøsten
og Nordafrika
arrangeret af Dansk Institut
for Internationale Studier og
Udenrigsministeriet**

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kina spiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018 ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale

Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts. About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. Said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which group of investors attached most conditions to their

investments, the Transatlantists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

Ukraine bevæbnes til krig for at skifte Trumps samarbejdsmulighed med Rusland og Kina til krig. Politisk Orientering 25. jan., 2018

Formand Tom Gillesberg: *Godaften og velkommen til disse spændende tider, hvor vi på den ene side har dette utrolige momentum, som Kina har formået at skabe globalt for økonomisk udvikling, for opbygning, for industrialisering, for infrastrukturprojekter, der, i lighed med, at det er lykkedes med at løfte 700 millioner kinesere ud af fattigdom, gør det muligt inden for en overskuelig årrække at flytte alle mennesker, der lever på Jorden i fattigdom i dag, ud af den.*

Det perspektiv har nu, som dem, der har fulgt med, vil vide, fået en utrolig vigtig opbakning i form af, at Emmanuel Macron, den franske præsident, har besluttet sig for, at det projekt, som kan skrive ham ind i historiebøgerne – og tro mig, det er, hvad det drejer sig om for Macron som præsident; han skal lave noget 'stort', han skal blive en stor personlighed – det er at gå med i det kinesiske Silkevejsprojekt, i Bælte & Vej Initiativet ...

... Nu er Donald Trump på vej, eller er måske ankommet, til det Økonomiske Verdensforum i Davos i Schweiz, som har fundet sted her fra den 23. jan. og slutter i morgen (26. jan.), og så må Trump jo så give afskedssalutten ...

Men der er en meget stor delegation fra Kina, inkl. hans [Xi Jinpings] vigtigste økonomiske rådgiver, Liu He, som netop er blevet valgt ind i Politbureauet i forbindelse med den sidste partikongres, men som allerede i en årrække har været en meget tæt rådgiver til Xi Jinping i økonomiske spørgsmål og i en omlægning af den kinesiske økonomi, hvor man dels sagde meget direkte, at, man har et korttidsmål for den kinesiske økonomi, som er at øge pr. capita-indkomsten fra \$8.000 til \$10.000 inden 2020, og gerne mere. Jeg vil bare sige, at lige dér, i en nation med 1,4 mia. mennesker, hvor ambitionen er at hæve den gennemsnitlige indkomst med 25 % i løbet af to år; det er ret vildt! I Danmark er man glad, hvis man har en reallønsfremgang på 1-2 % – 25 % på to år, wow! Men det sagde han faktisk. Og så fortsætter man derfra, men på længere sigt, så drejer det sig om at få den kinesiske økonomi fra at være meget statsstyret til at være meget selvkørende i form af udbud og efterspørgsel. ...

Men, siger han, så er der tre kampe, der skal kæmpes på vejen: For det første, så skal man forhindre eller stå imod de risici, der er netop nu, frem for alt økonomiske risici; så skal man reducere fattigdommen, og så skal man have udryddet forureningen. Det er det, det drejer sig om for det kinesiske lederskab.

Og som sagt, centralt i det her er risikoen, den finansielle risiko, risikoen på den økonomiske front, som man i Vesten ikke vil tale om! Men som er helt centralt i det, Kina gerne vil diskutere, inkl. nu, i Davos. Chefen for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og en hel masse andre kinesere, der også er til stede; man vil forsøge at sætte på den økonomiske dagsorden: Hvad gør vi ved disse systemrisici, der er netop nu? Hvordan forhindre vi, at det går helt amok?

Fordi, som bl.a. White, der nu sidder i OECD, men som tidligere også var i Bank of International Settlements (BIS), og som har været ude mange gange med kritik – han er cheføkonom hos OECD nu – jamen, man har et problem. Man er fanget, fra de vestlige regeringers side, fra centralbankernes side, i en meget uheldig situation. Man har, siden 2008, lavet alle disse kvantitative lempelser; man har pumpet penge ud og pumpet penge ud og pumpet penge ud. Nu, med en stigning i inflationen rundt omkring, er der ingen snak; man skal til at trække nogle af de penge hjem igen. Man skal til at have mere normal, økonomisk aktivitet; man skal til at have stigende renter. Problemet er bare, at man har skabt en kronisk afhængighed i store dele af den økonomiske verden af gratis kapital. Man snakker åbent, i Bank of International Settlements eller andre steder om, at disse 'zombie-banker' eller snarere 'zombie-firmaer'; dvs., at måske 10-20 % af de store firmaer rundt omkring ikke kan overleve, den dag, de ikke kan låne pengene gratis. Det er ligesom danske landmænd, for den sags skyld, de har et kæmpe gældsberg, men det er ikke noget problem, så længe renten er lav; skal du så til at betale 1 %, 2 %, 3 %, det samme, som nogle danske husejere kan få grå hår i hovedet over; det gør en mega forskel. Der er stor forskel på at køre rente- og afdragsfrit, og så til bare at skulle til at betale renterne. Når du går fra nul til noget, er det rigtig hårdt. Om det er 10 eller 20 %, det er et enormt højt tal, som står til, at de store virksomheder – allerede nu er der General Electric og en række store firmaer, der allerede nu går ned med flaget, fordi bankerne ikke vil blive ved at låne dem penge. Men det er toppen af isbjerget. Det her venter på at ske ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder: Video og lydfil.

Lyd:

Frankrigs præsident besøger Kina og går med i Silkevejen og fælles projekter i Afrika. Politisk Orientering med formand Tom Gillesberg, 11. jan., 2018

Tom Gillesberg:

Velkommen til disse meget dramatiske tider, men også tider, hvor, selv om man ikke rigtig kan føle det gennem den dækning, vi ser i den danske presse og i det hele taget i pressen her i den vestlige verden, så sker der ufatteligt meget. Der er i løbet af Emmanuel Macrons besøg til Kina den 8.-10. januar; så har de tektoniske plader under verden simpelt hen flyttet sig. Og de, der kender noget til den slags, ved, at når det sker, så er det ikke bare et jordskælv, der udløses, så er det mange jordskælv, der udløses; måske kommer der ét lige bagefter, men når de store plader flytter sig, så skal de store jordmasser ovenover på et eller andet tidspunkt også til at have udløst de spændinger, der nu er kommet i jordskorpen. Det giver så efterfølgende meget store konsekvenser. Det kan godt være, det tager lidt tid; det sker ikke øjeblikkeligt, men det kommer

til at ske.

Derfor vil jeg, bare for, at vi kan få dette nye ind, denne meget store udvikling, der er sket, begynde med at dække lidt af den tale, som Frankrigs præsident holdt i Xi'an i Kina her 8. januar, da han indledte sit tredages besøg, fordi det også er en tale, der er ekstremt unormal i disse tider; for det første er det et af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, den franske præsident, der holder det; samtidig er det også en refleksion over, hvad der har været galt i den franske politik, i EU's politik, i Vestens politik, og som ellers er noget vi ikke ser ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

Hør diskussionen her:

lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/frankrigs-praesident-besoger-kina-og-gar-med-i-silkevejen-og-faelles-projekter-i-afrika

**POLITISK ORIENTERING den 27.
december 2017:
Vil Trumps tale til nationen**

30. januar 2018 indlede en ny æra?

Video:

Lyd: